

Que vol dir l'onze de setembre

— El rei Carles II, moria sense descendència el 1700. Per la seva successió es van encarar dos pretendents, Carles III (austríac) i Felip V (francès). El primer dels dos, era partidari de defensar les autonomiaes nacionals, el segon, no. Felip V era partidari de la centralització absoluta, i per tant, de la fi de les nacionalitats.

— És lògic que enfront de l'amenaça els Països Catalans proclamessin rei a Carles III. Es produïa llavors la guerra que coneixem com de «Successió». Vet aquí, però, que Carles va aconseguir una corona que li feia més golg, la de l'Imperi. Llavors traí la confiança que el nostre poble diposità en ell i ens deixà a la nostra pròpia sort.

— Catalunya quedava tota sola enfront de les dues potències aliades: Espanya i França. No teníem cap possibilitat de victòria, però sabíem que rendir-nos a Felip V significava la pèrdua de les nostres llibertats. Així és que es decidí lluitar per la terra i lluitar fins el fi. Aquest fi és el que recordem en commemorar l'onze de setembre. En tal dia de l'any 1714, després de més d'un any d'aterridor setge, la desfeta ciutat de Barcelona es rendia honrosament a l'adversari. Pensar algunes persones que és absurd que celebrem el dia de la derrota nacional. Van molt equivocades. A l'onze de setembre no celebrem cap ensulsiada, sinó ben al contrari, recordem la dissortada, terrible, desesperada lluita que el nostre poble (un poble honest, pacífic i treballador) portà a terme, fins els tràgics extrems del sacrifici de la pròpia vida, pels ideals que més cars els eren, i segueixen essent avui per a nosaltres: L'autonomia de Catalunya. L'onze de setembre, és doncs, el símbol de la lluita d'un poble per l'autonomia, l'onze de setembre (La Diada) és la nostra festa nacional per excel·lència.

Els Segadors

Himne nacional de Catalunya

**Catalunya triomfant
tornarà a ser rica i plena.
Endarrera aquesta gent
tan ufana i tan superba.**

**Bon cop de falç!
Bon cop de falç!
Bon cop de falç!
defensors de la terra!
Bon cop de falç!**

**Ara és hora, segadors,
ara és hora d'estar alerta.
Per quan vingui un altre Juny,
esmolem ben bé les eines.**

**Bon cop de falç!
Bon cop de falç!
Bon cop de falç!
defensors de la terra!
Bon cop de falç!**

**Que tremoli l'enemic
en veient la nostra ensenya.
Com fem caure espigues d'or,
quan convé seguem cadenes.**

**Bon cop de falç!
Bon cop de falç!
Bon cop de falç!
defensors de la terra!
Bon cop de falç!**

Petita història sobre Els Segadors

— A la primera meitat del segle XVII, l'estat espanyol estava arruïnat degut al continu malgastament de diners en guerres que ningú —tret dels qui manaven— volia.

— Catalunya però, que es regia per les seves pròpies lleis quedava al marge d'aquesta desfeta a la resta de l'estat.

— Les nostres lleis protegien i impedien que els catalans d'aleshores anessin a aquelles inútils guerres.

— Les nostres lleis evitaven també al país de lliurar fortes despeses per a mantenir-les.

— El Comte-Duc d'Olivares, va agafar la mania de destruir els nostres privilegis, pensava que així podria gaudir dels tresors que suposava que hi havia a Catalunya.

— Per això va posar aquí els seus exèrcits, els quals van comportar-se de la forma més inhumana, «del pa que no era blanc, deien que era massa negre» i el donaven als cavalls, sols per assolar la terra.

— El mateix virrei anava contra el país. «Ja en darem part al virrei, del mal que aquells soldats feien» —«Llicència els he donat jo, molta més se'n poden prendre».

— Aquella terra de la qual el comte-duc d'Olivares havia de treure'n tant riqueses estava desolada.

— Les lleis de Catalunya ja no eren respectades. Tot això va fer que, després de catorze anys de paciència, davant dels abusos d'aquells soldats «s'ha esvalotat la terra».

— La solució heroica era ja l'única possible. El dia 7 de juny del 1640, dia de Corpus, «Beneit Corpus de Sang!».

— Els segadors encetaven la revolta a Barcelona i a tot Catalunya.

— Després haurien de passar encara uns anys difícils. Les llibertats de Catalunya però, restarien salvades.

(d'«El Ganxet»)

FLORS

Plantes i Flors

Llavors

i tot el que el seu jardí necessita

Ceràmica i objectes de regal

Carretera de la Sagrera

SANTA EULALIA DE RONSANA